

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1230/2025
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Милан Петковић и Миле Петковић адвокати из ..., против тужених Привредног друштва за трговину „Фергусон трговина“ ДОО Књажевац, чији је пуномоћник Миодраг Раданчић адвокат из ... и ББ из ..., ради утврђења права својине и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Зајечару Гж 326/23 од 09.04.2024. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Зајечару Гж 326/23 од 09.04.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Књажевцу П 168/22 од 03.11.2022. године одбачена је тужба тужиље, као недозвољена.

Решењем Вишег суда у Зајечару Гж 326/23 од 09.04.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Књажевцу П 168/22 од 03.11.2022. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, на основу члана 420. став 1. и 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

На основу одредбе члана 420. став 1. истог Закона, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2.)

Одредбом члана 403. став 3. истог Закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

За оцену права на ревизију против правноснажне пресуде другостепеног суда меродавна је вредност предмета спора коју је странка означила у иницијалном акту, а ако то странка није учинила, меродавна је вредност на коју је плаћена или одређена судска такса. У иницијалном акту у овом поступку – тужби поднетој 08.11.2021. године, није означена вредност предмета спора, нити је то учињено у даљем току поступка (у трошковнику садржаном у тужби тражено је на име судске таксе за тужбу и пресуду по 1.900,00 динара). Из списка предмета произилази да је првостепени суд одмерио судску таксу за тужбу у износу од 2.500,00 динара и за решење о одбачају тужбе у износу од 1.250,00 динара, а судска такса у одмереним износима је и наплаћена, што потврђује уплатница од 21.11.2022. године, па се применом члана 28. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94 ... 95/18), као вредност предмета спора узима износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање.

Имајући у виду да вредност предмета спора представља износ који не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиље против побијаног решења којим се окончава поступак није дозвољена применом одредаба члана 420. став 1. и 2. Закона о парничном поступку, јер не би била дозвољена ни ревизија против правноснажне пресуде.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић